TA’LIM-TARBIYA JARAYONINI DIAGNOSTIKA QILISHDA QO‘LLANILADIGAN USULLAR

Faxriddinov Yoqubjon Abubakir o‘g‘li, Guliston davlat pedagogika instituti O‘quv-uslubiy bo‘limi boshlig‘i,
Xamrayev Abubakir Faxriddinovich, Guliston davlat pedagogika instituti Ijtimoiy fanlar va san’atshunoslik kafedrasi o‘qituvchisi,
e-mail: magguldu2013@mail.ru

Annotatsiya. Ushbu maqolada temperament turlari yoritilgan bo‘lib, kasb, kasbiy faoliyat, pedagogik, ilmiy-tadqiqot, tashkiliy-boshqaruv faoliyati, kasbiy faoliyat turlari va funksiyalari va diagnostika usullari tadqiq etilgan. O‘quvchi qiziqishni yo‘qotmaslik uchun uni har doim murakkablashtirib borishi, o‘quvchilarda yanada ko‘proq iroda, bilim va malakalarni, oshirishga qaratilgan ishlarni olib borishini faollashtirish lozimligi o’rganilgan. Pedagog o‘quvchilarning xulqini kuzata turib, faoliyatning o‘quvchi uchun qiziqarli yoki qiziqarli emasligini aniqlashi va zarur hollarda uni boshqa turiga o‘zgartirishi tahlil etilgan.

Kalit so‘zlar: Diagnostika, stimul, pedagogik baho, pedagogik, ilmiy-tadqiqot, vosita, vazifa.

МЕТОДЫ, ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ В ДИАГНОСТИКЕ ОБРАЗОВАТЕЛЬНО-ВОСПИТАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА

Аннотация. В данной статье описаны типы темперамента и рассмотрены профессия, профессиональная деятельность, педагогическая, научная, организационно-управленческая деятельность, виды и функции профессиональной деятельности и диагностической деятельности. методы. Усвоено, что для того, чтобы не потерять интерес к ученику, необходимо постоянно его усложнять, активизировать в учениках больше воли, знаний и умений, работать над совершенствованием. Педагог наблюдает за поведением учащихся, чтобы определить, интересна ли деятельность для ученика, и при необходимости изменить ее на другой вид.

Ключевые слова: Диагностика, стимул, педагогическая оценка, педагогическое, исследование, инструмент, задача.

METHODS USED IN THE DIAGNOSIS OF THE EDUCATIONAL PROCESS

Abstract. This articledescribesthetypes oftemperament and examines the profession, professional activity, pedagogical, research, organizational-managerial

activity, types andfunctions ofprofessional activity anddiagnosticmethods. It has been learned that in order not to lose interest in the student, it is necessary to constantly complicate it, to activate in students more will, knowledge and skills, to work to improve. The educator observes the students' behavior to determine if the activity is interesting for the student and to change it to another type if necessary.

Keywords: Diagnosis, stimulus, pedagogical assessment, pedagogical, research, tool, task.

Kirish. Pedagoglarning kasbiy mahoratini asosiy komponentlaridan biri o‘quv-tarbiya jarayonini to‘g‘ri va samarali boshqara olishdir. Buning uchun pedagog texnik va uslubiy bilimlarni puxta egallaganligi etarli emas.

Pedagog o‘z ishi, faoliyati natijalarini tahlil qilishi, o‘quvchilarda qiyinchilik tug‘dirayotgan sabablarni o‘z vaqtida aniqlashi, bu qiyinchiliklarni o‘quvchiga individual yondashish jarayonida bartaraf qila olishi lozim. Shu sababli o‘quv-tarbiya jarayonini boshqarishni takomillashtirish vosita va yo‘llaridan biri – lmiy jihatdan asoslangan psixologik-pedagogik diagnostikadir. Bugungi kunda pedagogik diagnostikaning o‘rni, ahamiyati qanchalik katta ekanligini hech kim inkor qilmaydi. Individual yondashish, o‘quvchi va talabalarning individual xususiyatlarini o‘rganish shart ekanligi bir qancha davlat hujjatlarida aks ettirilgan.

Mavzuga oid adabiyotlarning tahlili. O‘quvchilar faoliyatini baholashda O‘zbekiston va jahonning yetakchi olimlarining ilmiy izlanishlari tadqiq etilib har bir o`quvchining shakillanishida ijtimoiy muhit tasiri tahlil etilgan [1]. O‘quvchilar faoliyatini baholash va ma’naviy-psixologik qo‘llab-quvvatlash hamda o‘z kuchiga ishonchni mustahkamlash – ko‘proq, tortinchoq, uyatchan, odamovi o‘quvchilar bilan ta’lim-tarbiya ishlarini olib borishda va ikki tomonlama munosabatda bo‘lishda zaruriy usullardan hisoblanadi. Tortinchoqlik va o‘z kuchiga ishonmaslik o‘quvchilarning ishchanligini pasaytiradi, faolligiga ko‘pincha salbiy ta’sir qiladi. Ushbu usulni qo‘llay turib, tarbiyachi o‘quvchilarga xayrixoh va chidamli munosabatda bo‘ladi, ularning ijodiy kuchlarini faollashtiradi. Ushbu usuldan foydalanib, o‘qituvchi o‘quvchida o‘zini har tomonlama ko‘rsata olishga o‘rgatadigan psixologik-pedagogik holatni yaratadi.

Pedagogik bahoning effektivligi deganda, bolalarning ta’lim olishi va tarbiyalanishi jarayonidagi uning stimullashtiruvchi roli tushuniladi. Pedagogik jihatdan effektivlik esa bolada muvaffaqiyatga intiluvchanlikni, bilim va ko‘nikmalarni o‘zlashtirishni, o‘zida shaxsga oid ijobiy xislatlarni yuzaga keltiradigan baho hisoblanadi. Boladagi intellektual va shaxsiy xulq-atvor rivojlanishining motivatsiyasi tashqi va ichki bo‘lishi mumkin. Ta’lim-tarbiyaviy faoliyatga nisbatan tashqi motivatsiyaga uning faolligini tashqaridan yo‘naltiruvchi, ta’minlovchi, harakatlantiruvchi stimullar misoldir, ya’ni ular shunday stimullarki, bolani o‘rab turgan muhitdan kelib chiqadi va ma’lum tarzda harakat qilishni majbur qiladi. Bunday stimullar harakati agar to‘xtatilsa, ta’lim-tarbiyaviy maqsadlarga asoslanadigan bolalarning muloqoti va bilim olish aktivligi keskin kamayib ketadi yoki yo‘qolib ketishi mumkin.

Tadqiqot metodologiyasi. Tadqiqotda solishtirish, kuzatish va individual hususiyatlarga e'tibor berildi. Ichki stimullar tashqi stimullarga qaraganda faollikning har qanday ko'rinishlarini o'z-o'zidan yo'naltira olishi, shakllantirishi mumkin. Xulq-atvorni harakatlantiruvchi tashqi stimullardan bu kabi stimullarni farqlay olish uchun, ularni motiv deb yuritish ma'qulroq bo'ladi. Zero motiv - shaxsiy, tashqi tasodifiy sharoitlarga bog'liq bo'lmagan, faollikning ichki manbaiki, uning mavjudligi kishiga har joyda va har doim ma'lum tarzda harakat qilish imkonini beradi. Ta'lim-tarbiyaviy faoliyatning ichki motivatsiyasi tashqi stimulyatsiyaga ko'ra, ancha kuchli hisoblanadi, shu sababli ham effektiv pedagogik baho sifatida boladagi ta'lim va tarbiyaning ichki motivatsiyasini yuzaga keltiradigan va quvvatlaydi [2].

Eng yaxshi psixologik-pedagogik sharoitlar ichki motivatsiyani keltirib chiqaradi va bir vaqtning o'zida uni mos keluvchi tashqi stimulyatsiya orqali quvvatlab boradi, ya'ni bolaning psixologik o'z-o'zini shakllantirishga intilishi uning uchun ijobiy bo'lgan tashqi sharoitlarni yaratish bilan mustahkamlanadi.

Pedagogik baholashning effektivligi haqidagi tasavvurlar individual hamda ijtimoiy-maxsus xarakterga ega. Pedagogik baholash tasavvurlarining individual xarakteri shunda namoyon bo'ladiki, uning effektivligi bolaning individual xususiyatlarga, uning muhim ehtiyojlariga bog'liq bo'ladi.

Pedagogik baholashning ijtimoiy-mahsus xarakteri haqida so'z ketganda, ikki sharoit inobatga olinadi. Birinchidan, turli madaniyat sharoitlarida ta'lim va tarbiya tizimiga turli pedagogik baholar qo'llanilishi kuzatiladi. Ayrim hollarda, masalan, Shimoliy Amerika va G'arbiy Yevropacha ko'rinishdagi zamonaviy jamiyatlarda eng maqbuli moddiy stimullar hisoblanadi; islom yo'nalishlaridagi Osiyo madaniyatlari sharoitda axloqiy-diniy stimullar; ba'zi mamlakatlarda esa misol uchun Yaponiyada ijtimoiy-psixologik stimullar e'tirof etiladi. Bu shuningdek, bolalardagi shakllanayotgan ta'lim va tarbiya motivlariga ham dahldordir. Ikkinchidan, pedagogik baholashning ijtimoiy – mahsus harakteri qo'llanilayotgan sharoit tarzidan kelib chiqqan holda ushbu baho effektivligi xususiyatiga ko'ra turlicha bo'lishi mumkin.

Turli sharoitlarda qo'llaniladigan turli pedagogik baholar bir xil valentlikka (bola uchun ahamiyatli, kadrli) ega bo'lmasligi mumkin va bu turli ehtimollik darajasi bilan uning uchun muhim bo'lgan ehtiyojlarni amalga oshirilishiga olib keladi. Mazkur sharoitda eng katta valentlikka ega bo'lgan pedagogik baho muvaffaqiyatga erishish ehtimolini ta'minlaydi [3]. Aytish joizki, pedagogik baholashning personal ahamiyati vaqt o'tishi bilan o'zgarishi mumkin. Bu holat ikki sabab tufayli yuzaga keladi. Birinchidan, kishi ehtiyojlar ierarxiyasi uning qondirilishi bilan sharoitdan sharoitga nisbatan o'zgarib boradi. Bundan tashqari, yosh o'tishi bilan bolalarda shaxsiy o'zgarishlar sodir bo'ladiki, ular uchun oldin muhim hisoblangan baholar bora-bora stimullashtiruvchi rolini yo'qotadi, ularning o'rnini esa boshqa, yosh davrlariga xos baholar egallaydi. Nihoyat, bolalar o'rtasida individual farqlanishlar mavjud bo'lib, ayrimlari uchun stimul bo'lgan narsalar ayrimlari uchun hech qanday turtki roli o'ynay olmasligi mumkin.

Ushbu usuldan foydalanish uchun pedagog har bir o‘quvchida qiziq va bebaho xislat borligiga, uni yon - atrofdagilar va o‘quvchilar o‘zlarini namoyon qilish uchun kerakliligiga ishontirishlari zarur bo‘ladi.

Ishonchdan pedagogik ta’sir usuli sifatida ta’lim-tarbiya jarayonida foydalanish mumkin. Uning mohiyati o‘quvchilarga javobgarligi mavjud bo‘lgan aniq ishni topshirishdir. Ishonch o‘quvchilarni quvontiradi, ilhomlantiradi va burch hissini uyg‘otadi, shuningdek, ularda tartib-intizomni, tashkilotchilikni, tashabbuskorlikni va faollikni mustahkamlaydi, ya’ni butun kuchini o‘qituvchi tomonidan berilgan topshiriqni bajarishga sarflash hissini shakllantiradi. Agar tarbiyachilar o‘quvchi hurmatiga sazovor bo‘lgan bo‘lsalar, ishonch o‘quvchining xulqiga katta ta’sir ko‘rsatadi.

Qiziqarli faoliyatga tortish. Tarbiyachi o‘quvchilarning yosh xususiyatlarini va qiziqishlarini hisobga olgan holda, ularni qiziqarli faoliyatga tortishlari lozim. Bunday jarayonda o‘quvchilarning qobiliyati rivojlanadi, ularda turli yaxshi intilishlar tug‘iladi.

Faoliyatga qiziqishni yo‘qotmaslik uchun uni har doim murakkablashtirib borish, o‘quvchilarda yanada ko‘proq iroda, bilim va malakalarni, javobgarlik hissini oshirishga qaratilgan ishlarni olib borishni faollashtirish lozim. Pedagog o‘quvchilarning xulqini kuzata turib, faoliyatning o‘quvchi uchun qiziqarli yoki qiziqarli emasligini aniqlashi va zarur hollarda uni sekingina boshqa turiga o‘zgartirishlari mumkin. Mazkur usulni keng qo‘llash uchun o‘qituvchilar o‘quvchilarni ta’lim muassasalarida doimiy tashkil etiladigan to‘garaklar, sport seksiyalariga a’zo bo‘lishlariga, turli bayramlar, tadbirlarni tayyorlash va o‘tkazishda ularni ishtirok etishlariga undashlari kerak [4].

Tahlil va natijalar. Yengil qo‘yish. Agar o‘quvchining harakati tasodifiy bo‘lsa va qasddan bo‘lmasa u holda, o‘qituvchining u bilan o‘tkazadigan suhbati do‘stona ruhda o‘tadi. Odatda, bunday suhbat vaqtida shaxsning ijobiy qirralari ham ta’kidlanib o‘tiladi. Tarbiyada yengil qo‘yish usulining qo‘llanilishi qattiq jazo kutayotgan o‘quvchining ko‘nglini ko‘taradi va o‘rtadagi tanglikni yumshatadi. Bunday holat o‘quvchini ishonuvchan, tarbiyachining so‘zlariga yanada e’tiborli bo‘lishga, keyingi qo‘yishlarni kuchliroq qabul qila olishga undaydi. Shu sababdan pedagogik amaliyotda yengil qo‘yishdan juda ko‘p hollarda foydalaniladi. Agar o‘quvchi ruhan yarador, ko‘ngli yarim yoki tortinchoq bo‘lsa, tarbiyachining qo‘pol muomalasi o‘qituvchidan yanada uzoqlashishga, shaxsiy kechinmalariga o‘ralib, yakkalanib qolishiga olib keladi. Mayin qo‘yishning yumshoq ta’siriga qaysar va ta’bi nozik o‘quvchilar ham bo‘ysunadilar.

Jazo o‘quvchilarda qilgan ishlariga o‘kinish va boshqa qaytarmaslik xohishini uyg‘otishi kerak. Jazo o‘quvchining chidamliligini tarbiyalashda va uning axloqidagi salbiy xususiyatlarni yo‘qotishga yordam beradi. O‘quvchini jazolash jarayonida tarbiyachi, ularda uyat, hijolat, o‘zgarish xohishi kabi aniq kechinmalar bo‘lishini nazarda tutishi lozim.

Jazoning quyidagi turlari mavjud:

Jazo-mashq. Bunday jazo tarbiyani to‘g‘ri tashkil qilishga yordam beradi. Masalan, guruhda o‘quvchilarning talab darajasida bajarilmagan navbatchiligi

uchun ular qaytadan, ya’ni boshqatdan navbatchilik qildirish bilan jazolanadi. Aybdor o‘quvchi o‘z burchini albatta bajarishi shartligini, shuning uchun, uni o‘z vaqtida va xaqqoniy o‘tashi kerakligini tushunadi.

Jazo-chegaralash. O‘quvchi qandaydir xursandchilikdan mahrum qilinadi, masalan: o‘quvchi qiziqarli tadbirda qatnashishdan ozod etiladi.

Jazo-tanbeh. Ta’lim muassasasi rahbariyati, tarbiyachilari, jamoa tomonidan berilgan tanbehni o‘quvchilar jazo sifatida qabul qiladilar. O‘quvchilar tanbeh eshitib qolish mumkinligidan o‘z burchlarini bajarishga, sho‘xliklardan o‘zlarini tiyishga tayyor bo‘ladilar.

Jazo-shartlilik. Bu jazo aybdorda noxush kechinmalar uyg‘otadi, chunki u jazolangan hisoblanadi va jamoada uning obro‘sini tushirishga olib keladi. Agar o‘quvchi umuman tartibli bo‘lsa va jamoaning sha’nini hurmat qilsa, bunday turdagi jazo unga ijobiy ta’sir etadi. Tarbiyachilar hamda kattalarning o‘quvchi qilmishini baholashda g‘azabli, sovuq qarashlari, sovuq ohangdagi munosabatda bo‘lishlari va so‘zlarining o‘zi ko‘p o‘quvchilar uchun jazo hisoblanadi.

Pedagogik ta’sirning eng o‘tkir quroli sifatida tarbiyachilar jazoni har tomonlama chuqur va har tomonlama o‘ylashlari, so‘ngra uni ta’lim-tarbiya jarayonida qo‘llashlari lozim.

Ogohlantirish. Ogohlantirishda o‘qituvchilar o‘quvchi xulqini o‘zgartirmasa, uning oqibatlarini ochib beradilar. Bu ta’sirning mazmuni shundaki, tarbiyachilar o‘quvchida xavotir va uning negizida noxush oqibatlarni yo‘qotish xohishini uyg‘otadi va buning oqibatida o‘quvchining xulqida javobgarlik hissi uyg‘onadi. Ogohlantirish jarayonida o‘quvchigaaytilgan so‘z mazmunidan tashqari, tarbiyachining jiddiy, ta’sirchan, ba’zan aytilayotgan so‘zning qattiq ohangi ham muhimdir.

Yuqorida biz pedagogik ta’sirning ba’zi usullari haqidagina to‘xtaldik. Tarbiya amaliyotida yuqorida qayd etilgan pedagogik ta’sirning boshqa usullaridan xam foydalanish mumkin. Shuni ta’kidlash kerakki, mavjud pedagogik ta’sir usullaridan tashqari, har bir tarbiyachining pedagogik tajribasiga asoslangan shaxsiy pedagogik ta’sir usullari ham bo‘lishi mumkin.

Turli tarbiyaviy tadbirlarni, ishlarni tayyorlashda va o‘tkazishda hamda o‘quvchining xatti-harakatini baholashda o‘quvchilarning yosh xususiyatlari, shaxsiy fazilatlari, xohishlari, qiziqishlari, imkoniyat va sharoitlari, qobiliyatlarini hisobga olish bilan bir qatorda, ularning temperamentlari ham hisobga olinishi o‘quvchilar bilan samimiy munosabat o‘rnatishda, ularni tushuna bilishda katta yordam berishi hamda tarbiyaviy jarayonni, tarbiyaviy ishlarni samarali va natijali bo‘lishiga imkoniyat yaratishi mumkin.

Buning uchun o‘qituvchilar o‘quvchilarning temperamentlari haqida tushuncha va bilimlarga ega bo‘lishlari kerak [5]. Quyida mavjud to‘rtta temperamentlar haqida qisqacha ma’lumot berib o‘tamiz:

Sangviniklar – sezilarli ruhiy faollikka ega bo‘lgan, atrofda bo‘layotgan voqealarga tez munosabatini bildiruvchi, taassurotlarini hadeb o‘zgarishiga intiluvchi, muvaffaqiyatsizliklar va ko‘ngilsizliklarni nisbatan yengil o‘tkazib yuboruvchi, jonli, harakatchan, ifodali mimikasi va harakatlarga ega bo‘lgan kishi

sangvinik deb ataladi. Ular yangi kishilar bilan tez til topishadigan, bir ish turidan ikkinchi ish turiga tezda ko‘nikadigan, bir turda bajariladigan ishlarni yoqtirmaydigan, yangi sharoitga osonlik bilan o‘rganadigan, xushchaqchaq, harakatlari shiddatli, nutqi tez, kelajakka ishonch bilan qaraydigan, so‘zini aniq va ma’noli qilib, imo-ishoralar bilan gapiradigan kishilardir. Sangviniklar yuqori lavozimga intiladigan kishilar bo‘ladilar.

Flegmatiklar. Bundaylar yuragi keng, barqaror intilishlarga va kayfiyatlarga, doimiy va chuqur his-tuyg‘ularga ega, harakatlari va nutqi bir xil maromda bo‘lgan, ruhiy holati tashqi tomonda ifoda etiladigan kishilar hisoblanadi. Flegmatiklar - ta’sirlanuvchanligi, sustligi bilan ajralib turadilar, bir turdagi ishdan ikkinchi turdagi ishga sekinlik bilan ko‘chadilar, faolliklari kam, yangi sharoitga qiyinchilik bilan moslashadilar. Flegmatiklar chidamliligi, matonati, o‘zini tuta bilishi bilan ajralib turadilar. Harakatlari va nutqlari sust, ko‘ngilsiz hodisa yuz berganda, osoyishtaliklarini buzmaydilar. Ular sabr-toqatli, chidamli bo‘lib, so‘zlaganda xotirjam, o‘zga shaxslar bilan hayajonlanmay gapiradilar.

Xoleriklar juda g‘ayratli, ishga juda ehtiros bilan kirishadigan, hissiy “portlash” va kayfiyatning keskin o‘zgarishlariga moyil, ildam harakatlar qiladigan kishilardir. Xoleriklar - ko‘tarinki ruhda ishlay oladigan, qarshiliklarni yenga oladigan kishilar bo‘lib, ular ishlash zavqi, kayfiyatning buzilishi bilanoq, tez o‘zgarishi mumkin. Xoleriklar serjahl, o‘zini yaxshi ko‘radigan, tez gapiradigan odamlar bo‘lib, ular boshqalardan gapining ohangi o‘zgaruvchanligi bilan ajralib turadilar. Xoleriklarning vazminlik darajasi xuddi sangviniklarnikidek bo‘ladi.

Melanxoliklar ta’sirchan, chuqur kechinmali, gap ko‘tara olmaydigan, ammo atrofdagi voqealarga unchalik e’tibor bermaydigan, o‘zini to‘xtata oladigan harakatlar qiladigan va sekin ovoz chiqaradigan kishilardir. Melanxoliklar tez toliqadigan va o‘ziga ishonmaydigan, tashvishsiz, lekin juda sezuvchan, ehtiyotkor va hushyor, nihoyatda arazchan, juda oz kuladigan, faoliyati sust, tortinchoq, kam g‘ayrat, arzimas sabablarga ko‘ra ko‘zlaridan yosh oqib ketadigan, yangi kishilar bilan qiyinchilikda til topishadigan kishilardir. Ular qulay sharoitda oldiga qo‘yilgan masalalarni muvaffaqiyatli bajaradi. Agar ishda sharoit, ya’ni vaziyat o‘zgarsa, qiyinchilik tug‘ilsa, ular o‘zlarini panaga olib turishadi. Tarbiyachi melanxolik o‘quvchining faoliyatidagi kamchiliklari uchun unga nisbatan yomon munosabatda bo‘lsa, urishsa, uning ruhini tushirib yuboradi va oqibatda, bunday shaxs o‘z kuchiga shubha bilan qaray boshlaydi.

Xulosa va takliflar. Xullas, yuqorida keltirilgan temperamentlar haqidagi ma’lumotlar umumiy holda berilgan bo‘lsada, tarbiyachilar o‘quvchilarga nisbatan samimiy munosabatda bo‘lishlarida qo‘l kelishi mumkin. Lekin, ruhshunoslarning ta’kidlashicha, har bir kishida temperament yakka tartibda uchramaydi, ular albatta biri ikkinchisi bilan uyg‘unlikda uchrashligini ham unutmaslik lozim.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Бекоева М.И. Принципы и этапы реализации педагогической диагностики // Современные проблемы науки и образования. – 2015. № 1-1. – С.1055.

2. Золотых Н.В. Основные принципы педагогической диагностики в оценке учебных достижений обучающихся // Вестник учебно-методического объединения по профессионально-педагогическому образованию. 2015. № 2(49). – С. 346-351.

3. Калдыбаев С.К. Основные принципы педагогической диагностики в оценке учебных достижений обучающихся // Известия Кыргызской академии наук. –2015. № 1 (33). – С. 3-8.

4. Орлова К.С. Диагностика обучения как средство развития учебной деятельности студентов: автореф. дис. … канд. пед. наук. – Москва, 2009. – 24 с.

6. Муслимов Н.А., Усмонбоева М.Х., Сейфуров Д.М., Тураев А.Б. Инновационные образовательные технологии –Т.: Издательство Сано стандарт, 2015. – С. 81.

7. Сборник кейсов для вузов по предметам гуманитарного и социально-экономического циклов/методическое пособие. – СПб.: Изд-во Санкт-Петербургского университета экономики и управления, 2015. – С. 3.

8. https://www.scientificprogress.uz/uz